

همایش روز جهانی فلسفه؛ «دیگری»

۲۵ آبان ماه ۱۴۰۰

دگرپذیری - دگرستیزی: گاندی در برابر هیتلر

کاوه بهبهانی

مترجم و پژوهشگر فلسفه

چکیده: رهبران کریزماتیک (فرهمنم) جهان با روان زخم‌ها و آلام توده‌های مردم سخن می‌گویند و با کلام نافذ خود عمیق‌ترین لایه‌های ناخودآگاه جمعی ملت را نشانه می‌روند و آن‌ها را برمی‌انگیزانند. این قدرت شگرف اما در طول تاریخ گاه شرور عظیم به بار آورده است و گاه در جهت منافع عمومی ملت‌ها گام برداشته. رهبران فرهنگد گاه سیاست‌های ناروادارانه و خشونت‌بار در پیش گرفته‌اند و گاه درس رواداری و عدم خشونت داده‌اند. می‌توان سیاست‌های دگرستیز و دگرپذیر را در سیمای دو تن از سیاستمداران برجسته قرن بیستم دید: آدولف هیتلر و ماهاتما گاندی که یکی مظهر سیاست دفع و حذف است و دیگری مجالی سیاست جذب و شمول، یکی از دیگری دیو می‌سازد و آن یکی از دیو دیگری دوست می‌سازد. یکی دیگری را با امر ناپاک یکی می‌کند و دیگری می‌کوشد تصور ناپاک‌بودن غیر را بزدايد.

در این نشست از رهگذر خواندن بخشی از سخنان هیتلر و گاندی شرح خواهم داد که هیتلر چطور با استفاده از قدرت عوام‌انگیزانه خود رانه‌های متهاجم ناخودآگاه جمعی ملت آلمان را برانگیخت و مهیب‌ترین سیاست دگرستیزانه تاریخ بشر را محقق کرد و در عوض گاندی چطور با وام‌گیری از آموزه‌های هندوئیسم، سیاست دگرپذیرانه‌ای را محقق کرد که در آن خشونت را با خشونت پاسخ نمی‌داد و همین راهبرد به نجات شبه‌قاره از بهره‌کشی انجامید. نهایتاً از محک اخلاقی درخوری برای ارزیابی سیاست‌گذاری‌های سیاستمداران سخت‌خواهم گفت: اینکه رهبران سیاسی سیاست حذف را در پیش می‌گیرند یا سیاست جذب را.

World Philosophy Day; “The Other”

16 November 2021

Xenodochy and xenophobia: Gandhi against Hitler

Kaveh Behbahani

Translator and Researcher in Philosophy

Abstract: The world's charismatic leaders speak to the trauma and pains of the masses and in virtue of their influential power of speech touch the deepest layers of collective unconsciousness of people and evoke the masses. However, during history, this amazing power sometimes led to enormous evils and sometimes improved the public interest of nations. The policy of charismatic leaders sometimes was absolutely intolerant and violent and sometimes was tolerant and nonviolent. We can exemplify the xenophilic and xenophobic policies with figures of two prominent politicians of the twentieth century: Adolf Hitler and Mahatma Gandhi; the former is notoriously manifestation of "politics of exclusion" who demonizes *the other* and the latter exemplifies "politics of inclusion" and establishes a friendly relationship with the demonized other. One identified *the other* as filthy and the other tries to eliminate such labels as the so-called untouchable.

In this session, through reading some speeches of both Hitler and Gandhi, I will explain how Hitler, due to his demagogic power, motivated the aggressive drive of collective unconsciousness of Germans nation and realized the most horrible xenocidal policy in human history and how Gandhi by building on the doctrines of ancient Hinduism realized a xenodochial policy by which the reaction to violent actions is not violence; a policy which led to liberate the subcontinent from foreign exploitation. Finally, I will talk about an appropriate moral criterion for evaluating the policies of politicians: whether they enforce politics of exclusion or that of inclusion.

